

[Ministeren for offentlige arbejder]

Det kan også være, at det følgende bliver lidt sjovere at høre på.

Det er således, at statsministeren på sit menukort gerne vil have ugens glade nyhed, og jeg er i stand til at præsentere både statsministeren og folketinget for en sådan, som måske endda kan ophøjes til at være måneden. Jeg tror, at de oplysninger, jeg har i den forbindelse, vil hjælpe fremskridtspartiet en hel del på vej til at beslutte sin stemmeafgivning om et øjeblik.

Jeg må på det alvorligste protestere imod nogle af de udtryk, hr. Dohrmann heroppe benyttede, møntet på den nuværende situation med hensyn til postkvaliteten i Danmark. Postvæsenet har netop i den sidste uge af januar som slutsten på en række mindre registreringer og undersøgelser, der er foretaget hver uge i januar, foretaget en repræsentativ og landsdækkende brevtestundersøgelse, og den viser, at resultatet i forhold til tidligere undersøgelser fra de senere år, også den, der blev foretaget i efteråret 1982, er overordentlig positivt. De aktuelle tal er, at brevpost afsendt fra Københavnsområdet har haft en forsinkelsesprocent på 7, brevpost, der er afsendt fra Sjælland, Lolland-Falster og Bornholm, har haft en forsinkelsesprocent på 4, og fra Jylland har forsinkelsesprocenten været 2, hvilket giver et landsgennemsnit på 5. Det skal hermed være erkendt, hvad ikke alle er opmærksomme på, at postmængden i januar faktisk er næsten på højde med – kun 10 pct. under – postmængden i december. Det drejer sig om brevforsendelser på 100 millioner stykker, som postvæsenet har haft til ekspedition i januar måned.

Jeg vil gerne sige til hr. Dohrmann og til andre, at dette resultat, der som sagt er det bedste i mange år, ikke er godt nok, selvfølgelig er det ikke det. Så længe der overhovedet er fejl, skal de søges undgået, og 7 pct. for det københavnske område er – med streg under – ikke godt nok. Men det viser, at der er en meget tydelig både stemnings- og ydelsesforbedring, og jeg vil ikke undlade at gratulere både generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet og medarbejderne, tillidsfolkene og de ansvarlige ledere rundt omkring på tjenestationerne, ikke mindst i Københavns postterminal, med, at de tilsyneladende er kommet over deres vanskeligheder og over det trauma, som har været påført dem på grund af den omtale, de har været ude

for. Jeg tror, at vore rødjakkede venner både indendørs og udendørs kan skyde brystet frem og stikke næsen i vejret med viden om den forbedring i deres resultater, som nu er konstateret. Men det er altså ikke godt nok, og samtlige mine bestræbelser inden for postvæsenet går ud på at bringe denne fejlprocent yderligere tydeligt ned.

Jeg vil gerne fortælle, at jeg forleden dag traf den mangeårige generaldirektør for post- og telegrafvæsenet, hr. Gunnar Pedersen, som jo hele sit liv har tjent denne etat, og han gav mig lov til at citere ham for at have sagt, at hvis man kunne bortsupponere fra sin erindringsverden de 2–3 år, hvor det virkelig var galt med postkvaliteten her i landet og især her i byen, så ville der ikke være klager over posten, således som den fungerer i dag; den er på det nærmeste som dengang vor mor lavede den, altså som i de gode gamle dage. Dette er ikke nogen brugbar undskyldning over for dem, der lider afsavn og besvær ved de forsinkelser, der stadig væk måtte forekomme, og det er altså også derfor, vi må fejlene helt til livs.

Jeg opfordrer folketinget, herunder altså fremskridtspartiet, til ved sin stemmeafgivning nu at følge op den gode rytme og linje, der er ved at komme i gang på dette område, ved at stemme for de forhøjelser, det her drejer sig om.

Jeg kan samtidig oplyse, at post- og telegrafvæsenet i 1982 for første gang i en årække har overholdt sine budgetter, og at post- og telegrafvæsenet, målt i faste priser, fra 1980 til 1982 har nedbragt sine omkostninger med 250 mill. kr., netop ved undgåelse af overarbejde, ekstratjeneste o. lign. Alt i alt mener jeg, at det er et resultat, vi kan være tilfredse med.

Jeg er nødt til at benytte lejligheden til at dementere den avisartikel, hr. Dohrmann her nævnte, nemlig Politikens oplysning om, at jeg i går på et pressemøde skulle have sagt, at fejlprocenten nu er nede på 0,2, altså 2 promille. Jeg sagde: hvis man tænker sig, at vi nåede en fejlprocent på 2 promille, så ville der stadig væk være 7.000 brevforsendelser hver dag, der blev forsinket eller fejlekspederet. Dette »hvis« må journalisten have overhørt, og derved har han gjort det til en meddelelse, hvad det aldeles ikke var. Tværtimod meddelte jeg – det står også i artiklen – at jeg først i de kommende dage, og det er altså